

SENTINȚA PENALĂ NR. 58

Ședința Camerei de Consiliu din data de 29 FEBRUARIE 2016

Instanța constituită din:

Judecător de cameră preliminară : ANCA ALIOARA ZĂGAN

Grefier : MONA GIGLIOLA RUSU

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava a fost reprezentat de procuror ADRIAN CONSTANTIN ZAHARIA.

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect *plângere împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată - art. 340 C.pr.pen.*, formulată de petentul Jurgiu Ionel Marian împotriva soluției de netrimitere în judecată, dispusă prin rechizitoriul nr. 3100/P/2012, din data de 23.11.2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava, cu privire la infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323, alin. 1 Cod penal 1969.

Dezbaterile au avut loc în ședința camerei de consiliu din data de 15.02.2016, susținerile părților fiind consemnate în scris în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta când, judecătorul de Cameră preliminară, în temeiul dispozițiilor art. 391 alin. 1 Cod procedură penală, a stabilit termen în vederea deliberării și pronunțării, pentru astăzi, data de 29.02.2016, când a hotărât următoarele:

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Suceava la data de 18.01.2016, sub numărul 212/314/2016, petentul Jurgiu Ionel-Marian a formulat plângere împotriva soluției de netrimitere în judecată, dispusă prin rechizitoriul nr.3100/P/2012 din 23.11.2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava cu privire la infracțiunea de „asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni”, prevăzută și pedepsită de art.323 alin.1 Cod penal din 1968.

În motivarea plângerii, petentul a apreciat că soluția de netrimitere în judecată este legală și temeinică, dar incorect și insuficient motivată, solicitând desființarea acesteia în vederea dispunerii unei soluții de clasare în temeiul prevederilor art. 16 alin.1 lit.b Cod procedură penală, pentru lipsa ambelor laturi ale infracțiunii, obiectivă și subiectivă, precum și schimbarea temeiului de drept al soluției de clasare atacate, întrucât în temeiul prevederilor art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală – fapta nu există. În subsidiar petentul a solicitat menținerea soluției atacate, cu aplicarea prevederilor art. 341 alin.5 lit.a Cod procedură penală.

Asadar, a solicitat acesta infirmarea soluției atacate, ca insuficient motivată, în vederea dispunerii unei soluții de clasare a cauzei, în temeiul art.314 alin.1 lit.a și art.315 alin.1 lit.b Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, dar cu o motivare din care să reiasă cu precizie data săvârșirii tuturor infracțiunilor, locul săvârșirii

acestor infracțiuni, împrejurările în care au fost săvârșite aceste infracțiuni, motivele de fapt și de drept.

A susținut acesta că, potrivit art. 83 Cod procedură penală privind drepturile inculpatului și art. 311 alin.3 Cod procedură penală, organul judiciar avea obligația să îl informeze despre faptele noi și noua încadrare juridică a acestora, înțelegând în sensul legii penale că este vorba despre acțiuni ilicite concrete, comise la o anumită dată sau într-o perioadă de timp determinată. Astfel, petentul a apreciat că aceste elemente sunt necesare în vederea aplicării legii penale mai favorabile în sensul art. 5 din codul penal (reglementară anterioară – art.197 Cod penal din 1968), a stabilirii formei de vinovăției, a unor eventuale cauze de neimputabilitate prevăzute de art.23-31 Cod penal, precum și a individualizării pedepselor ce urmează a fi aplicate.

Potentul a considerat că omisiunea organului judiciar de a-l informa cu privire la data comiterii faptelor pentru care a intenționat să dispună schimbarea încadrării juridice este de natură a face imposibilă incidența dispozițiilor art.154 din Codul penal privind prescripția răspunderii penale ori competența materială a organelor judiciare de cercetare și judecare a acestor infracțiuni.

Referitor la infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art.323 alin.1 Cod penal din 1969, în baza căreia organul de urmărire penală a dispus începerea urmăririi penale, acesta a arătat că, potrivit art.25 Cod procedură penală, competența aparține judecătorei, iar potrivit noului cod penal, infracțiunea este prevăzută și pedepsită de art.367 Cod penal, iar competența aparține, potrivit art.36 Cod procedură penală, tribunalului.

Potentul a criticat faptul că nu au fost respectate nici dispozițiile art.286 alin.2 lit.c și d Cod procedură penală (reglementare anterioară – art.203 Cod procedură penală din 1968), care preved în mod imperativ că soluția trebuie să cuprindă, pe lângă alte date, fapta sub aspectul elementelor sale constitutive și noua încadrare juridică.

În continuare, a arătat că niciun coleg avocat nu a fost pedepsit sau sancționat pentru această infracțiune și că s-a asociat cu colegii avocați pentru a exercita profesia de avocat, fără a plăni săvârșirea vreunei infracțiuni.

Potentul a menționat că, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Suceava, prin Ordonanța de netrimitere în judecată dată în dosarul nr.138/D/P/2010 din 19.08.2010, a reținut că „din datele prezentate rezultă în mod indubiabil că nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de inițiere sau constituire a unui grup infracțional organizat sau aderarea sau sprijinirea unui astfel de grup, faptă prevăzută de art.7 alin.1 din Legea nr.39/2003 privind combaterea criminalității organizate. Persoanele incriminate care se consideră în legitimitate referitor la calitatea de avocat nu sunt constituite într-un grup infracțional specific crimei organizate ci într-o formă de asociere profesională cu un statut discutabil raportat la prevederile Legii nr.51/1995 republicată”, iar Curtea de Apel Suceava a dispus achitarea colegului avocat Bondor Dan, cercetat pentru fals, înșelăciune, prev. de art.215 alin.2 și 3, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, conform art.323 Cod penal, și art.281 Cod penal, prin Decizia penală definitivă nr.324 din 8 septembrie 2008.

De asemenea, petentul a susținut că, avocații Baroului Constanța nu s-au asociat pentru săvârșirea de infracțiuni pentru că „săvârșirea acestei infracțiuni presupune existența unui grup infracțional, or constituirea Baroului Constituțional Român nu a avut caracter infracțional și, pe cale de consecință, nici actele desfășurate de membrii acestuia în exercitarea calității de avocat”.

Acesta a precizat faptul că s-a dispus neînceperea urmăririi penale pentru lipsa laturii obiective a infracțiunii: Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța – nr.1859/P/2008 din 17 iulie 2008. Judecătoria Constanța – Sentința penală definitivă din 26.11.2008.

A mai invocat faptul că, avocații Baroului Gorj nu s-au asociat pentru săvârșirea de infracțiuni pentru că „au prezentat documente care îi autorizează și care le conferă dreptul de a exercita profesia de avocat, obținute într-un cadru legal”, menționând Rezoluția Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova nr.63/P/2006 din 31.03.2006 și Rezoluția procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova nr.1287/II/2/11.05.2006.

Totodată, petentul a arătat că 16 avocați din Baroul Arad „au aderat la Baroul fost Constituțional nu în scopul de a sprijini o asocieră în vederea săvârșirii unor infracțiuni”, aici făcând referire la: Parchetul de pe lângă Judecătoria Arad – nr.1625/P/2006 din 02.11.2006, Parchetul de pe lângă Judecătoria Arad – nr.1931/II/2/2006 din 30.11.2006, Judecătoria Arad – Sentința penală nr.556 din 1 martie 2007, Tribunalul Arad – Decizia penală definitivă nr.42 din 31 ianuarie 2008. A mai arătat că 56 de avocați din Baroul Timiș (Bota) au fost exonerati de răspunderea penală pentru că „simpla existență a unei structuri organizatorice, neînsoțită de executarea unor activități din care să rezulte plănuirea în comun a săvârșirii unei infracțiuni nu echivalează cu o asocieră a făptuitorilor în vederea comiterii unor activități de natură penală, motiv pentru care s-a dispus neînceperea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.323 Cod penal, în baza art.10 lit.d Cod procedură penală, lipsind latura obiectivă a infracțiunii”. Raportat la aceste susțineri, petentul a menționat următoarele soluții: Tribunalul Timiș - Decizia penală definitivă nr. 27 din 14 ianuarie 2008, Judecătoria Timișoara - Sentința penală nr. 1897/2007 din 24 septembrie 2007, Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara - nr. 6154/P/2006 din 05.01.2007, Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara - nr. 699/II/2/2007 din 25 iunie 2007, Decizia penală definitivă a Curții de Apel Oradea nr.471/R/2008 din 11.09.2008 cu privire la interzicerea diferenței de tratament între indivizii aflați în situații analoge, Cauza Beian contra României și Cauza Dragotoniș și Militaru-Pidhorni contra României, care interzice aplicarea jurisprudenței în dezavantajul acuzatului, doctrina neputându-se substitui existenței unei jurisprudențe.

La dosarul cauzei, judecătorul de Cameră preliminară a dispus atașarea dosarului nr. 3100/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava.

Analizând plângerea formulată de petent, raportat la dispozițiile art. 340 Cod procedură penală judecătorul de Cameră preliminară constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 3100/P/2012, din data de 23.11.2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava, s-a dispus **trimiterea în judecată**, în stare de libertate a inculpatului Jurgiu Ionel Marian pentru săvârșirea a: 47 infracțiuni de înșelăciune, prev. și ped. de art. 244, alin. 1 și 2 Cod pen.; 18 infracțiuni de tentativă la înșelăciune prev. și ped. de art. 32 Cod pen., raportat la art. 244, alin. 1 și 2 Cod penal; 77 de infracțiuni de fals în înscrisuri sau semnătură privată, toate în formă continuată, prev. și ped. de art. 322 alin. 1 Cod penal, fiecare cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal; 16 infracțiuni de participare improprie la infracțiunea de abuz în serviciu, în forma determinării cu intenție la săvârșirea faptei fără vinovăție, prev. și ped. de art. 52, alin. 3 Cod penal, raportat la art. 297, alin. 1 Cod penal; 95 acte materiale ale infracțiunii de folosire fără drept a denumirilor „Barou”, „Uniunea Națională a Barourilor din România”, a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat, precum și folosirea însemnelor specifice profesiei și purtarea robei de avocat, prev. de art. 60, alin. 6 din Legea 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal; 95 de acte materiale ale infracțiunii de exercitare fără drept a unei profesii sau activități, prev. de art. 348 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal, toate cu aplicarea art. 38, alin. 1 Cod penal, precum și **clasarea** cauzei privind săvârșirea de către inculpatul Jurgiu Ionel Marian, a infracțiunilor de: 9 acte materiale ale infracțiunii de înșelăciune, prev. de art. 244, alin. 1 și 2 Cod penal; 14 acte materiale ale infracțiunii de tentativă la înșelăciune, prev. și ped. de art. 32 Cod penal, raportat la art. 244.

alin. 1 și 2 Cod penal; 17 infracțiuni de participare improprie la infracțiunea de abuz în serviciu, în forma determinării cu intenție la săvârșirea faptei fără vinovăție, infracțiuni prevăzute și pedepsite de art. 52, alin. 3 Cod penal, raportat la art. 297, alin. 1 Cod penal.

În conformitate cu dispozițiile art. 339 Cod procedură penală, petentul a formulat plângere împotriva soluției de netrimitere în judecată, dispusă prin rechizitoriul nr. 3100/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava, cu privire la infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. și ped. de art. 323 alin. 1 C.pen. 1969.

Prin ordonanța nr. 301/11/2015 a Prim procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava a fost respinsă, ca inadmisibilă, plângerea formulată de către petentul Jurgiu Ionel Marian împotriva soluției de netrimitere în judecată, dispusă prin rechizitoriul nr. 3100/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava, cu privire la infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev și ped de art. 323 alin. 1 Cod penal 1969., constatându-se faptul că, atât în privința dispoziției de trimitere în judecată, cât și a dispozițiilor de clasare, nu există nicio dispoziție în sensul celor reclamate de către petent.

La termenul de judecată din data de 15.02.2016, din oficiu, s-a invocat excepția necompetenței materiale a judecătorului de Cameră preliminară de la Judecătoria Suceava, excepție asupra căreia judecătorul se va pronunța cu prioritate și în legătură cu care reține următoarele:

Cu titlu preliminar, judecătorul de Cameră preliminară reține că, potrivit dispozițiilor art. 340 alin. 1 Cod procedură penală persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu a fost respinsă conform dispozițiilor art. 339 Cod procedură penală poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, **la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.**

Totodată, conform dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Legea nr. 225/2013 de punere în aplicare a codului de procedură penală, „cauzele aflate în cursul urmăririi penale la data intrării în vigoare a legii noi rămân în competența organelor de urmărire penală legal sesizate, urmând a fi soluționate potrivit acestei, cu excepția cauzelor de competența parchetelor militare și a secțiilor din cadrul parchetelor competente”, iar potrivit dispozițiilor alin. 2 al aceluiași articol, „sesizarea instanței în cazurile prevăzute la alin. 1 se va face potrivit normelor de competență din legea nouă”.

Judecătorul de cameră preliminară constată că acțiunile care reprezintă elementul material al laturii obiective a **infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev și ped de art. 323 alin. 1 Cod penal 1969**, ce formează obiectul prezentei plângeri împotriva soluției de netrimitere în judecată, sunt identice cu acțiunile care constituie elementul material al **infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. și ped. de art. 367 Cod penal**. Așadar, fapta prevăzută de art. 323 din Codul penal anterior este incriminată de noul cod penal în art. 367, sub denumirea de “constituirea unui grup infracțional organizat”, în incriminarea din art. 367 din Codul penal regăsindu-se inclusiv ipotezele reglementate de legea specială, respectiv infracțiunile prevăzute de art. 7 alin. (1) și art. 8 din Legea nr. 39/2003. Singura modificare operată de către legiuitor față de textul din art. 7, raportat la art. 2 lit. a) teza I din Legea nr. 39/2003 o reprezintă extinderea sferei noțiunii de grup infracțional organizat, care până la intrarea în vigoare a noului cod penal era limitată la infracțiunile grave. Astfel, în concepția noului Cod penal, grupul infracțional organizat are ca scop comiterea uneia sau mai multor infracțiuni, spre deosebire de dispozițiile art. 2 lit. a) teza I din Legea nr. 39/2003, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 187/2012, când aceasta era limitată la comiterea unei “infracțiuni grave” în sensul art. 2 lit. b) din Legea nr. 39/2003, fiind totodată eliminată și condiția ca grupul să fi fost constituit pentru a obține un beneficiu financiar sau alt beneficiu material (în acest sens Decizia Inaltei Curți de Casație și Justiție

nr 12 din 02 Iunie 2014, Dosar nr. 13/1/2014/HP/P, publicată în Monitorul Oficial nr. 0507 din 08.07.2014).

De altfel, după cum rezultă din expunerea de motive a noului Cod penal, voința legiuitorului a fost să renunțe la paralelismul existent înainte de intrarea sa în vigoare între textele care incriminează acest gen de fapte (grup infracțional organizat, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, complot, grupare teroristă), în favoarea instituirii unei incriminări cadru – constituirea unui grup infracțional organizat.

Judecătorul de Cameră preliminară reține că, potrivit dispozițiilor art. 35 Cod procedură penală „judecătoria judecă în primă instanță toate infracțiunile, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe”, iar potrivit dispozițiilor art. 36 alin. 1. lit. a Cod procedură penală, „tribunalul judecă în primă instanță: a) infracțiunile prevăzute de Codul penal la art. (...) 360-367 Cod penal”. De asemenea, judecătorul de Cameră preliminară urmează a avea în vedere și dispozițiile art. 3 din Legea nr. 225/2013 de punere în aplicare a codului de procedură penală, potrivit cărora: „Legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, ce excepțiile prevăzute în cuprinsul prezentei legi”.

Așadar, constată judecătorul de Cameră preliminară că, urmare a intrării în vigoare a noului Cod de Procedura Penală, competența de a judeca în primă instanță infracțiunea de constituire a unui grup organizat, prev. și ped. de art. 367 Cod penal, aparține tribunalului, iar nu judecătoriei.

Cum, în incriminarea din art. 367 din Codul penal se regăsesc inclusiv ipotezele reglementate de art. 323 alin. 1 Cod penal 1969, judecătorul de Cameră preliminară apreciază că, față de dispozițiile art 5 alin. 1 din Legea nr. 225/2013 de punere în aplicare a codului de procedură penală, sesizarea trebuie făcută potrivit normelor de competență din legea nouă. Astfel, se observă că, raportat la natura infracțiunii ce formează obiectul prezentei plângeri împotriva soluției de netrimitere în judecată, judecătorul de Cameră preliminară competent din punct de vedere material să soluționeze prezenta plângere este judecătorul de Cameră preliminară de la Tribunalul Suceava.

Ținând seama de aceste considerente, urmează a fi admisă excepția de necompetență materială a judecătorului de Cameră preliminară de la Judecătoria Suceava, invocată din oficiu și, în baza art. 340 alin. 1 Cod procedură penală rap. la art. 35 alin. 1, art. 36, alin. 1 lit. a Cod procedură penală și la art. 5 din Legea 225/2013 de punere în aplicare a codului de procedură penală va declina competența de soluționare a cauzei în favoarea judecătorului de Cameră preliminară de la Tribunalul Suceava.

În baza dispozițiilor art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuieli judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția de necompetență materială a judecătorului de cameră preliminară de la Judecătoria Suceava invocată din oficiu.

În baza art. 340 alin. 1 Cod procedură penală rap. la art. 35 alin. 1, art. 36, alin. 1 lit. a Cod procedură penală și la art. 5 din Legea 225/2013 declină competența de soluționare a plângerii formulată de petentul JURGIU IONEL MARIAN, cu domiciliul în Botoșani, str. _____, nr. _____, bl. _____, SC. _____, ap. _____, jud. Botoșani, împotriva soluției de netrimitere în judecată, dispusă prin rechizitoriul nr. 3100/P/2012 din 23.11.2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava, cu privire la infracțiunea de asociere în vederea

săvârșirii de infracțiuni, prevăzută și pedepsită de art. 323, alin. 1 C.pen. 1968, in favoarea judecătorului de cameră preliminară de la Tribunalul Suceava.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică, azi. 29.02.2016.

Judecător de Cameră preliminară,

Grefier,

Red/tehnored/A.A.Z./2ex./03.03.2016

WWW.JUR1.ro